Το Ολοκαύτωμα των Αμερι(κανο)-Ινδιάνων

Ο Σκωτσέζος οικονομολόγος Adam Smith , έγραφε το 1776 ότι «η ανακάλυψη της Αμερικής και εκείνη του περάσματος προς τις Ανατολικές Ινδίες από το Ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας, είναι τα δύο μεγαλύτερα και σημαντικότερα γεγονότα που σημειώθηκαν στην Ιστορία της ανθρωπότητας».

Το 1492 -όπως αναφέρει ο Βρετανός ιστορικός E. Hobsbawm,- «σηματοδοτεί την έναρξη της ευρωκεντρικής παγκόσμιας ιστορίας την αρχή της ευρωπαϊκής μεγαλομανίας Η Αμερική ήταν η πρώτη περιοχή εκτός Ευρώπης στην οποία ανατράπηκαν αυτοκρατορίες από Ευρωπαίους στρατιώτες».

Πριν την άφιξη του C. Colombo (1492) στο ‘‘Νέο Κόσμο’’, κατά τους Αμερικανούς επιστήμονες R. Thornton (ανθρωπολόγος) και H. Zinn (ιστορικός), οι γηγενείς της Αμερικανικής Ηπείρου -300 εν συνόλω κουλτούρες με 200 ομιλούμενες γλώσσες: Αζτέκοι, Ίνκας, Μάγια, κ. ά. ,- ανέρχονταν σε 75 περίπου εκατομμύρια. Οι ομοεθνείς τους ιστορικοί D. Stannard και W. Borah αναφέρονται σε 100 εκατομμύρια ιθαγενείς, ή και περισσότερους, ο Βρετανός ιστορικός J. Wilson , σε 75-100 εκατομμύρια και ο Αμερικανός ανθρωπολόγος H. Dobyns σε 145 εκατομμύρια.

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, οι αυτόχθονες πληθυσμοί της Αμερικής (Native Americans) είχαν απομειωθεί στα 4 - 4,5 εκατομμύρια . Κατά τον D. Stannard , αυτοί που, από το 1492 μέχρι το 1900, σφαγιάστηκαν ή βρήκαν πρόωρο θάνατο εξαιτίας της κατάκτησης και του αποικισμού της Αμερικής απ’ τους λευκούς Ευρωπαίους (Ισπανούς, Γάλλους, Άγγλους, Αμερικανούς, κ.ά.), πλησιάζουν τα 100 εκατομμύρια ενώ ο Αμερικανός εθνολόγος W. Churchill υπολογίζει τα θύματα σε πάνω από 100 εκατομ. και ο R. Thornton σε 175 περίπου εκατομμύρια.

«Αυτό το ατελείωτο πέρασμα μέσα από τη βία -αναφέρει ο Γάλλος φιλόσοφος J. Derrida - είναι αυτό που ονομάζεται Ιστορία». «Οι Ευρωπαίοι ‘‘πολεμούσαν για να σκοτώσουν’’ και είχαν τα μέσα Στις αμερικανικές αποικίες οι ιθαγενείς έμειναν κατάπληκτοι από τη βαρβαρότητα των Ισπανών και των Βρετανών», αποφαίνεται ο Άγγλος ιστορικός G. Parker . Σύμφωνα με τον Αμερικανό ιστορικό H. Zinn , «πίσω απ’ το μακελειό των Ινδιάνων», τη «δολοφονία ολόκληρων λαών» και την ανάγκη για γεωγραφική επέκταση, «για χώρο, για γη», βρίσκονταν «εκείνη η περίεργη, πανίσχυρη μανία που γεννιέται στους πολιτισμούς οι οποίοι βασίζονται στην ατομική ιδιοκτησία».

Απ’ το 1900 έως και τις ημέρες μας εκατομμύρια ακόμη ιθαγενών έχασαν τη ζωή τους σε όλο το Δυτικό ημισφαίριο (ΗΠΑ, Μεξικό, Γουατεμάλα, Βραζιλία, Περού, κ.λπ.) σύμφωνα με τον Αμερικανό

πολιτικό επιστήμονα D. Smith και άλλους ερευνητές, λόγω των πολέμων, του ρατσισμού, της καταστολής και των δυσχερών συνθηκών διαβίωσης . (Σήμερα, οι γηγενείς πληθυσμοί της Αμερικανικής Ηπείρου - απόγονοι των ‘‘προκολομβιανών’’ λαών - υπολογίζονται σε 56 περίπου εκατομμύρια).

Η δημοσιοποίηση της φρίκης του Αμερικανικού Ολοκαυτώματος - ο ρόλος του οποίου ήταν καθοριστικός στη διαμόρφωση και την εξέλιξη του Αμερικανο-ευρωπαϊκού πολιτισμού και του Δυτικού ιμπεριαλισμού απ’ τα τέλη των μεσαιωνικών χρόνων έως την εποχή μας - συνδέεται κυρίως με το έργο των Αμερικανών επιστημόνων D. Stannard, (γεν.: 1941), R. Thornton (γεν.: 1942) και W. Churchill (γεν.: 1947), των ομοεθνών τους ιστορικών - συγγραφέων B. Madley, D. Brown (1908-2002), F. Jennings (1918-2000), E. Morgan (1916-2013), D. Van Every (1896-1976), M. Davis (1946-2022), J. Grenier (γεν.: 1967), R. Dunbar-Ortiz (γεν.: 1938), των H. Koning (1921-2007 Ολλανδός), J. Carew (γεν.: Γουιάνα 1920-2012), κ.ά.

Η νομιμοποίηση της Καταστροφής

Στη σχετική γραμματεία που αναπτύχθηκε μετά την Κατάκτηση, Ευρωπαίοι νομομαθείς και θεολόγοι κατασκεύασαν την εικόνα του πολιτισμένου Ευρωπαίου και του ‘‘καθυστερημένου - άγριου Ινδιάνου” (De Sepúlveda, De Vitoria, De las Casas, J. Bodin, H. Grotius, κ.ά.) . (Ο Δομινικανός μοναχός De las Casas με τα συγγράμματά του, ήταν ο πρώτος -και μέχρι τον 18^{ο} αιώνα ο πλέον σημαντικός - πολέμιος των φρικαλεοτήτων της αποικιοκρατίας).

«Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε - αναφέρει ο E. Hobsbawm - ότι το αντικείμενο της κατάκτησης ήταν η καταστροφή μιας αντίχριστης θρησκείας Ο συνδυασμός του χριστιανισμού και της βαρβαρότητας της κατάκτησης όπως παρατήρησε ο E. Gibbon για την περίπτωση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, είναι ένας πολύ αποτελεσματικός καταστροφέας πολιτισμών».

Ο Άγγλος διανοητής J. Locke - ο «κατ’ εξοχήν ‘‘φιλόσοφος’’ της πολιτικής οικονομίας» κατά τον Marx - αρνούνταν το δικαίωμα της ιδιοκτησίας στους «άγριους Ινδιάνους» της Β. Αμερικής, καθόσον «ο Θεός έδωσε τη γη για να την χρησιμοποιήσουν οι εργατικοί και λογικοί » Αγγλοσάξονες . Οι φυλές των ιθαγενών για τους προτεστάντες εποίκους, βρίσκονταν υπό την κυριαρχία του διαβόλου και ως εκ τούτου η αφαίρεση της γης και της ζωή τους ήταν θεμιτή .

Ας σημειωθεί ότι ο K. Marx μοιράζονταν τον ενθουσιασμό του Αμερικανού ερευνητή - ανθρωπολόγου L. H. Morgan, όπως και οι διανοητές, επαναστάτες F. Engels και М. Бакунин, και αναφέρονταν με κολακευτικά λόγια στον πρωτόγονο - αρχαίο «κομμουνισμό του βίου» των ιθαγενών Αμερικανών (ιδιαιτέρως των Iroquois και των Mandans της Β. Αμερικής) .

Οι Αγγλικές αποικίες στη Β. Αμερική (17ος αιώνας)

Το Ιρλανδικό προηγούμενο

Το 1830 ο Γερμανός φιλόσοφος G. Hegel , έγραφε πως «ότι συμβαίνει στην Αμερική έχει την προέλευσή του στην Ευρώπη». Επιβεβαιώθηκε τραγικά με τους Άγγλους και την «πρώτη αποικία» τους, την Ιρλανδία, η οποία διένυε «πέντε αιώνες καταπίεσης» και «σκλαβιάς» σύμφωνα με τους F. Engels και K. Marx . «Ο αποικισμός της» από τους Άγγλους - σημειώνει ο Ιταλός φιλόσοφος D. Losurdo - «με όλες τις φρικαλεότητες του, ήταν το πρότυπο για τον αποικισμό της Βόρειας Αμερικής που ακολούθησε η ανελέητη καταστολή που υπέστησαν οι Ιρλανδοί», ήταν κατόπιν και η μοίρα «των ερυθρόδερμων πέραν του Ατλαντικού» . «Οι Άγγλοι άποικοι στη Β. Αμερική - αναφέρει ο Αμερικανός διανοητής N. Chomsky - ακολούθησαν την ίδια πορεία που είχαν χαράξει οι πρόδρομοί τους (με τους Ιρλανδούς) στη γενέτειρά τους. Από τις πρώτες ημέρες της αποίκησης» στη Virginia - αν και «η γενναιοδωρία των Ινδιάνων τους είχε δώσει τη δυνατότητα να επιβιώσουν τα πρώτα χρόνια» - οι Άγγλοι «τους κυνηγούσαν με άγρια σκυλιά, κατέσφαζαν γυναίκες και παιδιά, κατέστρεφαν σοδειές, μετέδιδαν την ευλογιά με μολυσμένες κουβέρτες και με άλλα μέσα που εύκολα έρχονταν στο μυαλό βαρβάρων, που ήταν φρέσκοι από τα ανδραγαθήματά τους στην Ιρλανδία». (Η πρώτη αποικία των Άγγλων στη «γη του μέλλοντος» και «της επιθυμίας» -σύμφωνα με τον G. Hegel - ιδρύθηκε το 1607 στη Virginia. Το 1619 ένα καράβι με Μαύρους έφτασε στην πόλη, εγκαινιάζοντας τον θεσμό της δουλείας .)

Η γενοκτονία στις ΗΠΑ (1492 - 1776 - 2024)

Το κράτος των ΗΠΑ (USA), συγκροτήθηκε και μετεξελίχθηκε σε ‘‘ηπειρωτική αυτοκρατορία’’ κατά τον 19ο αιώνα, μέσω του μεθοδικού αποδεκατισμού - εθνοκάθαρσης των Ινδιάνων . Σύμφωνα με τον Γάλλο ιστορικό F. Braudel , «διοργανωτής αυτής της πορείας προς τη Δύση» (βλ.: Far West, από τις ακτές του Ατλαντικού στον Ειρηνικό), «ήταν ο καπιταλισμός». Η ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, ανέφερε ο Γερμανός φιλόσοφος L. Ziegler, είναι η «ιστορία μιας άνευ προηγουμένου επέκτασης, διεύρυνσης (και) ηγεμονισμού» και αναμφίβολα « αποτελεί, ένα κεφάλαιο της ευρύτερης ιστορίας της ευρωπαϊκής αποικιοκρατίας» .

«Από τη στιγμή που οι πρώτοι άποικοι έφτασαν στη Virginia απ’ την Αγγλία και άρχισαν να κινούνται προς τα δυτικά - κατά τον Βρετανό ιστορικό P. Kennedy - έχουμε «ένα έθνος κατακτητή» . Οι αυτόχθονες Αμερικανοί αντιμετωπίζονταν απλώς ως ένα «εξαιρετικά οχληρό στοιχείο της φύσης και, όπως ακριβώς η γη έπρεπε να καθαριστεί από τα δέντρα και τις πέτρες για να καλλιεργηθεί,

αναφέρουν οι κοινωνικοί επιστήμονες M. Hardt και A. Negri , έτσι και το βορειοαμερικανικό πεδίο έπρεπε να καθαριστεί από τους αυτόχθονες κατοίκους του». Η εξόντωση των ‘‘άγριων’’ ερυθρόδερμων (‘‘καλός Ινδιάνος είναι ο νεκρός Ινδιάνος’’), επετεύχθη με αλλεπάλληλους πολέμους, την αρπαγή της γης, την πρόκληση θανατηφόρων επιδημιών, τις πυρπολήσεις και λεηλασίες καταυλισμών, τα σκλαβοπάζαρα και τις εκτοπίσεις, την απαλλοτρίωση των διατροφικών πηγών, το αλκοόλ (το ‘‘νερό της φωτιάς’’) και τον βίαιο εκχριστιανισμό - εξαμερικανισμό τους. Ο Βρετανός κυβερνητικός αξιωματούχος Ch. Dilke έγραψε το 1868 με ενθουσιώδη τρόπο όσον αφορά τη μεταχείριση που επιφυλάχθηκε στους γηγενείς Αμερικανούς στις ΗΠΑ, ότι «ο Σάξονας είναι η μόνη εξολοθρευτική φυλή στον κόσμο» . Ακόμη και οι γλώσσες των αυτόχθονων Αμερικανών κατά τον 19^{ο} και 20^{ο} αιώνα εξαλείφθηκαν. Μόλις σαράντα (40) λέξεις εξ αυτών έχουν εισαχθεί στο λεξιλόγιο των ‘‘αμερικανικών’’ αγγλικών . Στη Ρωσία των μπολσεβίκων μετά την Οκτωβριανή επανάσταση (1917-1936), οργανώθηκαν και απέκτησαν πρώτη φορά γραφή (δημιουργία αλφαβήτου) εκατό (100) γλώσσες εθνοτήτων, λαοτήτων και φυλών. Το 1989 η Σοβιετική Ένωση /ΕΣΣΔ, μετρούσε διακόσιες (200) γλώσσες .

Οι ‘‘Ινδιάνικοι Πόλεμοι’’ διήρκησαν περίπου 300 χρόνια (1622-1890) με την κυβέρνηση των ΗΠΑ να εγκρίνει άνω των 1.500 πολέμων, επιθέσεων και επιδρομών εναντίον των αυτόχθονων Αμερικανών - τους περισσότερους συγκριτικά με οποιαδήποτε άλλη χώρα της οποίας οι ιθαγενείς πληθυσμοί εξολοθρεύτηκαν . Το 1900 οι εναπομείναντες ιθαγενείς κάτοικοι των ΗΠΑ, ανέρχονταν περίπου σε 237 χιλιάδες ενώ πριν το 1492 - στην έκταση που καταλαμβάνουν σήμερα οι ΗΠΑ, - σύμφωνα με τους περισσότερους ιστορικούς, υπολογίζονται σε 10 - 12 εκατομμύρια .

Εδαφική επέκταση των ΗΠΑ (1783-1898)

Ο R. Thornton τους αποτιμά σε πάνω από 5 εκατομμύρια και η Αμερικανίδα ιστορικός R. Dunbar-Ortiz σε περίπου 15 εκατομμύρια, ενώ, συνολικά για τη Β. Αμερική, η εκτίμηση του H. Dobyns είναι 18 και του H. Zinn 25 εκατομμύρια. Συνυπολογίζοντας τη Χαβάη, την Αλάσκα και το Πουέρτο Ρίκο, οι γηγενείς κάτοικοι που εξολοθρεύτηκαν κατά τις περιόδους 1492-1776 και 1776 έως και τις μέρες μας, ανήλθαν περίπου σε δεκατρία (13) εκατομμύρια . (Σήμερα , υπολογίζονται σε 5,9 εκατομμύρια , 1,78% του συνολικού πληθυσμού). «Ως γνωστόν, στην πραγματική ιστορία τον κύριο ρόλο παίζουν η κατάκτηση, η υποδούλωση, η ληστεία μετά φόνου, εν ολίγοις η βία, αναφέρει ο K. Marx . Η ίδια η βία είναι οικονομική δύναμη Το κεφάλαιο έρχεται στον κόσμο στάζοντας από την κορφή ως τα νύχια από όλους τους πόρους αίμα και βρομιά».

Βαρβαρότητα παλιά και νέα

Οι Αμερικανοί κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών με τους Ινδιάνους, όπως πιστοποιούν πολλές ιστορικές πηγές, επιδίδονταν συστηματικά σε σφαγές αμάχων (Gnadenhutten 1782, Sand Creek Village 1864, Wounded Knee 1890, κ.λπ.) και ακρωτηριασμούς (βλ.: scalping) . (Το 1755 στη Μασαχουσέτη, η αμοιβή «για κάθε δέρμα κρανίου (scalp) Ινδιάνου που παρέδιδαν» οι κυνηγοί κεφαλών, ήταν 40 στερλίνες και «για κάθε δέρμα κρανίου Ινδιάνας ή παιδιού κάτω των 12 ετών... 20 στερλίνες...»).

Ο ανορθόδοξος αμερικανικός ‘‘τρόπος πολέμου’’ στον 20ο και 21ο αιώνα, η βία δηλ. κατά του άμαχου πληθυσμού (βλ.: πρόκληση λιμοκτονίας / embargo, κυρώσεις, βομβαρδισμός υποδομών και πολιτών / carpet bombing, σφαγές γυναικόπαιδων, δολοφονίες ηγετών, κ.λπ.), κυοφορήθηκε, όπως τεκμηριώνεται στο έργο του Αμερικανού ερευνητή J. Grenier , κατά τους δύο πρώτους αιώνες (1607-1814) του αποικισμού / εποικισμού της Β. Αμερικής . Αυτή η εμπειρία βίαιης κατάκτησης /επέκτασης, η οποία διήρκεσε σχεδόν τρεις αιώνες (17ος-20ος αι.), κατά τον Αμερικανό πολιτικό επιστήμονα J. Tirman , «διαμόρφωσε τη στάση των Αμερικανών έναντι του πολέμου».

Οι παραδόσεις και η κουλτούρα του ‘‘ολοκληρωτικού’’ / ‘‘γενοκτονικού’’ πολέμου σφράγισαν την «Αμερικανική εθνική ταυτότητα» και έλαβαν νέα πνοή στη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, καίγοντας ζωντανούς εκατοντάδες χιλιάδες Ιάπωνες και Γερμανούς αμάχους, παρά, ακόμη και, το ότι ο χιτλερικός Άξονας είχε ήδη ηττηθεί. (Στις πόλεις που βομβάρδισαν οι Αγγλοαμερικανοί το 1945 - βλ. Δρέσδη, Τόκιο, Χιροσίμα, Ναγκασάκι, κ.ά. - έχασαν τη ζωή τους 400-900 χιλιάδες Ιάπωνες και 600-650 χιλιάδες Γερμανοί).

Η συστηματική εξόντωση των Ινδιάνικων φυλών απ’ τον στρατό των ΗΠΑ, σύμφωνα με τον Ρώσο /Σοβιετικό ιστορικό Π.Π. Тимохин , ξεκίνησε το 1866. Οι πόλεμοι της Κορέας και του Βιετνάμ (αλλά και αυτοί του 21ου αιώνα Θ.Κ.) επιβεβαίωσαν ότι η εξολόθρευση του πληθυσμού του εχθρού (περιλαμβανομένων γυναικών και παιδιών), εξακολουθεί να είναι βασική αρχή των Αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων (U.S. Army). Ορθά οι Hardt και Negri αντιλαμβάνονται ότι οι ρίζες των σύγχρονων ιμπεριαλιστικών πρακτικών πρέπει να αναζητηθούν «στις ίδιες τις απαρχές της χώρας, στη μαύρη δουλεία και τους γενοκτόνους πολέμους εναντίον των αυτόχθονων Αμερικανών».

Ο ρόλος της δουλείας των Μαύρων στις ΗΠΑ επί δυόμισι αιώνες (1619-1865) - οι οποίοι ανέρχονταν σε 757,2 χιλιάδες (19,3% του συνολικού πληθυσμού) το 1790 και 4,442 εκατομμύρια (14,1% του συνόλου) το 1860 - δεν ήταν ήσσονος σημασίας (απ’ την βία που ασκήθηκε στους ιθαγενείς του ‘‘Νέου Κόσμου’’) για τη δημιουργία της ‘‘Αμερικανικής ταυτότητας.’’ (Στις απογραφές πληθυσμού των ΗΠΑ δεν έχουν καταγραφεί όλοι οι Αφρικανοί σκλάβοι) . Ο H. Zinn επισημαίνει ότι «η αμερικανική δουλεία» ήταν η «πιο σκληρή μορφή δουλείας» που υπήρξε ανά την υφήλιο. «Δεν υπάρχει χώρα στην παγκόσμια Ιστορία, προσθέτει, όπου ο ρατσισμός να έπαιξε μεγαλύτερο ρόλο και για τόσο μεγάλο διάστημα απ’ ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες».

Τη σύντομη ιστορία του αμερικανικού έθνους, απ’ την κατάκτηση της ‘‘άγριας Δύσης’’ (18ος-19ος αι.)

έως και την πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ στον κεφαλαιοκρατικό κόσμο (20ος-21ος αι.), στοιχειώνουν η βία και η μυθοποίησή της . Οι Ην. Πολιτείες, απ' την ίδρυσή τους (1776) και εντεύθεν, πολεμούν αδιάκοπα με τον ''υπόλοιπο κόσμο" ("rest of the world"/ ROW) και με τον εαυτό τους. Αν «η ιστορία του ''Νέου Κόσμου'' είναι φρικώδης, η ιστορία της Αμερικής είναι (ένα) έγκλημα», αποφαίνεται η Αμερικανίδα ακαδημαϊκός J. A. Byrd . Επί 237 απ' τα 248 έτη (96% του συνολικού χρόνου) που υφίστανται ως κράτος (1776-2024), εμπλέκονται σε επιθετικούς πολέμους και στρατιωτικές επεμβάσεις ανά την υφήλιο .

Ο δρόμος για το Άουσβιτς

Σύμφωνα με τους Αμερικανούς κοινωνικούς επιστήμονες C. Kakel , N. Rich , N. Finkelstein , J. Toland , W. Churchill , των ιστορικών R. Cribb (Αυστραλός), J. Fest (Γερμανός), του Ιταλού φιλοσόφου D. Losurdo , κ.ά., η κατάκτηση / εποικισμός της ''Άγριας Δύσης'' απ' τους Αμερικανούς - δεδομένων των ομοιοτήτων των εθνοκαθάρσεων αλλά και των σχετικών αναφορών του A. Hitler (17/10/1941, 8/08/1942) και άλλων διαβόητων Nazi - αποτέλεσε το μοντέλο των Γερμανών ηγετών του Γ΄ Ράιχ (Hitler - Himmler) για την εφαρμογή της πολιτικής του ''Ζωτικού Χώρου" ("Lebensraum") και των εκκαθαρίσεων των Ναζί στην ''Άγρια Ανατολή'' (βλ. Ανατολική Ευρώπη) .

Ο βραβευμένος με Pulitzer Αμερικανός βιογράφος του Γερμανού ''Φύρερ'' J. Toland , σημειώνει πως ο ίδιος ο Χίτλερ «ισχυρίζονταν ότι οι ιδέες του για τη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης και η πρακτική εφαρμογή της γενοκτονίας, οφείλονταν στη μελέτη του της ιστορίας της Αγγλίας και των Ηνωμένων Πολιτειών. Θαύμαζε ότι κάποτε δημιουργήθηκαν στρατόπεδα για Ινδιάνους στην Άγρια Δύση και επαινούσε συχνά στον στενό του κύκλο τους Αμερικανούς για την αποτελεσματικότητα της φυσικής εξόντωσης - με πείνα και άνιση μάχη - των ερυθρόδερμων αγρίων που δεν μπορούσαν να εξημερωθούν με την αιχμαλωσία».

Όπως και ο Χίτλερ, οι Ηνωμένες Πολιτείες εξόντωσαν και εκτόπισαν εκατομμύρια αλλάζοντας τα δημογραφικά δεδομένα της Β. Αμερικής. ''Η ευρωπαϊκή θρησκευτική και πολιτισμική νοοτροπία που προκάλεσε τη γενοκτονία των ιθαγενών λαών της Αμερικής (Indigenous peoples), σημειώνει ο D. Stannard, ήταν η ίδια νοοτροπία που παρήγαγε και το Ολοκαύτωμα (Shoah) των Εβραίων'' . Ο συγγραφέας από τη Μαρτινίκα A. Césaire , ήταν ο «πρώτος που επισήμανε πως ο φασισμός ήταν μια μορφή αποικιοκρατίας που επέστρεψε στην Ευρώπη». Αυτό όμως που ο Ευρωπαίος αστός δεν συγχώρησε στον Χίτλερ κατά τον Césaire , «δεν ήταν το ίδιο το έγκλημα κατά της ανθρωπότητας αλλά το έγκλημα κατά του λευκού ανθρώπου - ο εξευτελισμός του λευκού ανθρώπου, το γεγονός ότι (ο Χίτλερ) εφάρμοσε στην Ευρώπη αποικιακές μεθόδους που μέχρι τότε εφαρμόζονταν μόνο στους Άραβες της Αλγερίας, στους κούλις της Ινδίας στους νέγρους της Αφρικής» και, βεβαίως, στους ερυθρόδερμους της Αμερικής (Θ.Κ.).

Η μεθοδευμένη συγκάλυψη

Το ‘‘Μεγάλο Θανατικό” (Great Dying) των αυτόχθονων (Native Americans) στη ‘‘Νέα Γη’’ από τους Λευκούς Χριστιανούς (τα ‘‘χλωμά πρόσωπα’’) - η «κατάρα του Κολόμβου» όπως αποκαλείται απ’ τον Βρετανό ιστορικό B. Davidson - διήρκησε πέντε (5) αιώνες . Εν τούτοις, η ομογενοποιημένη “ενιαία σκέψη” (pensée unique), αποσιωπά, ή εν πολλοίς ακυρώνει, το ρόλο της βίας ή/και τον αριθμό των θυμάτων. «Είναι οξύτατος ο ανταγωνισμός, δυστυχώς, αναφέρει ο N. Chomsky , ως προς το ποιο είναι το μεγαλύτερο έγκλημα που έχει διαπράξει η Δύση. Όταν ο Κολόμβος αποβιβάστηκε στο δυτικό ημισφαίριο, υπήρχαν κατ’ εκτίμηση 80 με 100 εκατομμύρια άνθρωποι, οι οποίοι διέθεταν προηγμένο πολιτισμό: εμπόριο, πόλεις κτλ. Λίγο καιρό αργότερα, γύρω στο 95% εκείνου του πληθυσμού είχε εξαφανιστεί. Στα εδάφη αυτά βρίσκονται σήμερα οι Ην. Πολιτείες, όπου ζουν περίπου 10 εκατομμύρια ιθαγενείς Αμερικανοί, όμως το 1900, σύμφωνα με την απογραφή στη χώρα ζούσαν 200 χιλιάδες. Όλα αυτά όμως μερικοί τα αρνούνται. Στα κορυφαία περιοδικά της αριστερής και φιλελεύθερης διανόησης, στον αγγλοαμερικανικό κόσμο, είναι κάτι που απορρίπτεται... χωρίς την παραμικρή δυσκολία και δίχως ίχνος σχολιασμού».

Η μακρόχρονη σιωπή της κεφαλαιοκρατικής Δύσης (Δημόσιος Λόγος, Θεσμοί, Εκπαίδευση, ΜΜΕ) για το «χειρότερο ανθρώπινο ολοκαύτωμα που είδε ποτέ ο κόσμος» (“the worst human holocaust the world had ever witnessed”), κατά τον D. Stannard , ή, αλλιώς, τη «μεγαλύτερη γενοκτονία στην ιστορία της ανθρωπότητας» (“le plus grand génocide de l'histoire de l'humanité”), σύμφωνα με τον Βούλγαρο φιλόσοφο T. Todorov , είναι εκκωφαντική... .

Χώρες όπου η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει παραδεχθεί ότι ξεκίνησε στρατιωτικές επεμβάσεις (1798-2022). Congressional Research Service «Instances of Use of United States Armed Forces Abroad, 1798-2022»

Το δεύτερο Ολοκαύτωμα

Την 11η Οκτωβρίου 1992, έκλεισε το 500στό έτος της «Κολομβιανής Εποχής» (1492-1992) ή του «500χρονου Ράιχ» («Fünfhundert jährige Reich») της κατάκτησης του μεγαλύτερου μέρους του κόσμου από τους Ευρωπαιο-Αμερικανούς . «Το έτος 501, αναφέρει ο N. Chomsky , η Κατάκτηση συνεχίζεται»... Οι Ην. Πολιτείες έγιναν «ηπειρωτική αυτοκρατορία» με τίμημα το «Ολοκαύτωμα του ‘‘Νέου Κόσμου’’» και εν συνεχεία με το «Αμερικανικό Ολοκαύτωμα» του συγκαιρινού μας Κόσμου, όπως το αποκαλεί ο Αμερικανός ιστορικός W. Blum , μετατράπηκαν κατά τον Αργεντινό κοινωνιολόγο A. Borón , σε «αναμφισβήτητο κέντρο του σύγχρονου ιμπεριαλισμού». (Οι ΗΠΑ κατά τη διάρκεια μόνο του 21ου αιώνα έχουν στο ενεργητικό τους, εξήντα έξι (66) πολέμους και στρατιωτικές επεμβάσεις παγκοσμίως , όντας «η μεγαλύτερη καπιταλιστική δύναμη στην παγκόσμια ιστορία με μια

φονική στρατιωτική μηχανή χωρίς προηγούμενο», σύμφωνα με τον Ιταλό οικονομολόγο G. Arrighi .

Όπως αποφαίνεται ο W. Blum , «το μέγεθος της αμερικανικής επιθετικότητας το οποίο συγκρίνεται με «το μέγεθος του αντισημιτισμού των Nazi», καθιστούν τη θέση των Ην. Πολιτειών «στην ιστορία, μοναδική». Από τα μέσα του 20ου αιώνα και εντεύθεν, κατά τον Αμερικανό κοινωνιολόγο J. Bellamy Foster , βάσει «κάθε αντικειμενικού κριτηρίου», οι Ην. Πολιτείες αποτελούν «το πλέον καταστροφικό έθνος» της υφηλίου με τους νεκρούς των πολέμων και των επεμβάσεών τους να ανέρχονται σε δεκάδες εκατομμύρια . Οι συγκρίσεις των δεινών (και των απωλειών ανθρώπινων ζωών) που επέφεραν στην ανθρωπότητα οι δύο μείζονες εκφράσεις βαρβαρότητας της γενικής κρίσης του Καπιταλισμού που δρομολογήθηκε απ' την Οκτωβριανή επανάσταση (1917) και τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο - ο ιμπεριαλισμός της ατλαντικής Δύσης και κυρίως των ΗΠΑ (1945-) και ο φασισμός (ναζισμός) της Γερμανίας (1933-1945), είναι αναπόφευκτες.

Πολλοί επιστήμονες - ερευνητές από όλο τον κόσμο -κυρίως Αμερικανοί,- τεκμηριώνουν με το έργο τους ότι οι ΗΠΑ μετά τον Β΄ παγκόσμιο Πόλεμο είναι το πλέον ''εγκληματικό κράτος'' του πλανήτη. Μεταξύ άλλων οι Αμερικανοί C. Johnson (1931-2010, πολιτικός επιστήμονας), W. Blum (1933-2018 ιστορικός), N. Chomsky (γεν.: 1928, γλωσσολόγος-φιλόσοφος), H. Zinn (1922-2010, ιστορικός), E. S. Herman (1925-2017, οικονομολόγος), M. Parenti (γεν.:1933, πολιτικός επιστήμονας), D. Kovalik (γεν.:1968, νομικός), J. Dower (γεν.:1938, ιστορικός), D. Vine (γεν.: 1974, ανθρωπολόγος), T. Engelhardt (γεν.:1944, συγγραφέας), οι Σοβιετικοί / Ρώσοι Т. Белащенко (γεν.:1926, συγγραφέας), Ю. Емельянов (γεν.:1937, ιστορικός), οι Καναδοί M. Chossudovsky (γεν.:1946, οικονομολόγος), J. Dufour (1941-2017, γεωγράφος), ο Αυστραλο-Βρετανός J. Pilger (1939-2023, συγγραφέας, δημοσιογράφος), ο Γερμανός K. Deschner (1924-2014, ερευνητής), κ. ά. .

Η ανάσχεση του επιτιθέμενου Ευρω-Ατλαντικού άξονα στις μέρες μας (των ΗΠΑ και των συνεργών – υποτελών τους χωρών της Ε.Ε., του ΝΑΤΟ, του Ισραήλ, κ.λπ.), θα είναι, πιθανότατα, ένα αργό και άνευ προηγουμένου φονικό ιστορικό προτσές. Οι Ην. Πολιτείες, ο Cowboy του ύστερου καπιταλισμού, αντιμέτωπες με την εξασθένιση της ισχύος και την απειλή της ηγεμονίας τους από την Κίνα και τους συμμάχους της, έχουν ξεκινήσει έναν Γ΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Δυστυχώς για τους λαούς, όπως αναφέρει ο Γάλλος φιλόσοφος É. Balibar , «η ιστορία προχωρεί από την κακή πλευρά» σύμφωνα με μια «παράξενη έκφραση» του K. Marx.